

Turinys

Kronika

Šv. Mišios su vaikais	2
Dievas patarnauja žmogui	3
Jonas MALINAUSKAS Benedikto XVI dovanos Bažnyčiai	4
Arkiyvysk. Luigi BONAZZI Dėl didesnio Bažnyčios gėrio	6
Lietuvos vyskupų laiškas popiežiui	7
Dalė GUDŽINSKIENĖ Kai meilė vienija	8
Algimantas RAMONAS Gimdymo namuose tema	9

Tikiu. Padėk mano netikėjimui

Viešpatie, Tu viską žinai...	10
------------------------------	----

Didelės ir mažos kryžkelės

Antanas GAILIUS Mūsų iškilnūs žaidimai	12
Kun. Danielius DIKEVIČIUS Tikėjimas ir Biblijos skaitymas	13
Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC Kas išmokys bendrystės?	14
Dr. Irena VAIŠVILAITĖ Dievo ir Bažnyčios darbas	15
Kun. Artūras KAZLAUSKAS Amžinasis dėkojimas	17
Antanas SAULAITIS SJ Jėzų minim – Jėzus čia	20
Vytautė MACIUKAITĖ Liepsna, trokštanti uždegti kitus	21
Zita VASILIAUSKAITĖ Ritualai mūsų gyvenime	23
Yra laikas žaisti, yra laikas melstis	25

Jaunimo iššūkis

Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ Ypatingas metas tapti Jo draugais	26
--	----

Akiračiai

Antanas Baranauskas	28
---------------------	----

Atokvėpio valandai

Giovannino GUARESCHI Don Kamilio kerštas	31
Gabrielė GAILIŪTĖ Skanus ir sveikas nostalgijos penas	33

Sveikata

Grybeliai	34
-----------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

Vanda IBLANSKA Įvairaus skonio kąsneliai	35
---	----

Šypsėnos be raukšlių	36
----------------------	----

Mielieji „Artumos“ bičiuliai,

kai praeito numerio viršeliui mūsų dailininkė Silvija pasiūlė Švento Petro bazilikos kupolo vaizdą, niekas net nesapnavome, kad tai taps kone pranašiška, nes beveik visą mėnesį nuo to vasario 11-osios pirmadienio rytmečio viso pasaulio žvilgsniai tiesiog smigte smigo būtent į šį kupolą – bažnyčios, kuri yra Bažnyčios simbolis ir kurios žemiškasis vadovas – popiežius – savuoju žingsniu, kaip pats sakė – dėl senatvės bei silpnumo, paliudijo tos Bažnyčios jaunatviškumą ir stiprybę! Per tas kelias savaites jau tiek visko gražaus ir teisingo pasakyta, kad beliko tik prasmingai patylėti beigi apmąstyti. Na, nebent dar ir dar kartą įsiklausyti į Benedikto XVI žodžius ir galbūt išgirsti, ką pats Viešpats mums nori per jį pasakyti:

Mano sprendimas atsisakyti Petro tarnystės aktyvaus vykdymo nereiškia jos atsisąjėdimo. Aš negrįžtu į privatų gyvenimą <...>. Nebėgu nuo kryžiaus, bet nauju būdu pasilieku su Nukryžiuotu Viešpačiu. Atsisakau vadovavimo Bažnyčiai tarnystės galių, bet pasilieku tarnauti malda.

<...> Raginu visus atnaujinti tvirtą pasitikėjimą Viešpačiu, būti kaip vaikams Dievo rankose, tikint, kad šios rankos visada mus palaiško, kad jų dėka mes galime kasdien keliauti net ir per sunkumus. Norėčiau, kad kiekvienas jaustųsi mylimas Dievo, kuris dėl mūsų atidavė savo Sūnų ir parodė mums savo begalinę meilę. Norėčiau, kad kiekvienas džiaugtųsi, jog yra krikščionis.

Tai Šventojo Tėvo žodžiai, ištarti tarsi testamentas paskutiniojoje, atsisveikinimo audiencijoje Šv. Petro aikštėje. Tačiau tuoj pat atsirado tokių mūsų tautiečių, kurie, užuot įsiklausę į juos, iškart pradėjo dejuoti – kodėl popiežius neištarė jų lietuviškai?! Bet ar kas atkreipė dėmesį į tai, kad vienas iš paskutinių Benedikto XVI popiežiškųjų potvarkių tą pačią vasario 27-ąją buvo skirtas būtent Lietuvai, nes tądien jis paskyrė J. Em. kardinolą Stanisławą Dziwiszą, Krokuvos arkivyskupą, ypatinguoju pasiuntiniu Kauno katedros 600 metų jubiliejaus iškilnėse, kurios bus švenčiamos gegužės 5 d.

Na, bet sugrįžkime į kovo „Artumą“: šįkart viršeliui mūsų dailininkė pasiūlė Vilniaus arkikatedros tabernakulio atvaizdą. Nežinau, ar ir šįsyk tai bus kaip nors pranašiška, tik žinau, jog praėjusiam numerio pabandę pažvelgti į Bažnyčios kupolo vidų, t. y. kas ji yra iš vidaus, o ne kaip atrodo iš išorės, šį kartą bandom suprasti: kas tos Bažnyčios centre? – altorius; o kam jis? – Mišioms švęsti; o kam tos Mišios? – dėkoti!

O štai ir paskutiniai testamentiniai Benedikto XVI žodžiai:

Kiekvienoje širdyje tebūnie džiugus tikrumas, kad Viešpats yra su mumis, kad Jis mūsų nepalieka, kad Jis mums artimas ir mus apgaubia savąja meile. Ačiū!

Ačiū, mielas mūsų Šventasis Tėve, ačiū Tau ir ačiū mūsų Viešpačiui, dangiškajam Tėvui, už viską!

Darius Chmieliauskas

Viršelyje – Paskutinė vakarienė. Vilniaus arkikatedros bazilikos tabernakulio durelių plakėtė. Auksakalys Matthias Wallbaumas. Vokietija, Augsburgas, apie 1623–1625 m.
Tomo Vyšniausko nuotrauka